«Γράμμα σ' ένα παιδί που δεν γεννήθηκε ποτέ»

Δημοσιεύθηκε από aioannid - 08/05/2010 10:10

...γραμμένο από τη ΜΑΡΙΑ ΧΟΥΚΛΗ

Μικρέ μου ή μικρή μου(τι ήσουν άραγε;) θα ερχόσουν στον κόσμο κάπου εκεί το φθινόπωρο, ένα σκληρό -όπως προβλέπεται- φθινόπωρο για την Ελλάδα.
(Ποιο καταραμένο άθροισμα στιγμών, συγκυριών και συμπτώσεων σου στέρησε τη ζωή; Πόσα χρόνια και από τι χτιζόταν το μίσος που σε αφάνισε; Τι σόι άνθρωποι είναι αυτοί που καίνε ανθρώπους; Νόμιζα ότι με τα κρεματόρια είχαμε τελειώσει.) Μικρέ μου ή μικρή μου, θα ήθελα να σου πω για ο,τι δεν θα γνωρίσεις, δεν σε άφησαν να γνωρίσεις...

Έχουμε μπει σε μια σκοτεινή στενωπό χωρίς κανείς να είναι ακόμη σε θέση να "δει" τι μας επιφυλάσσει το μέλλον. Κινούμενη άμμος η χώρα, κινούμενη άμμος και όσα συμβαίνουν έξω από αυτήν. Αν ερχόσουν στον κόσμο θα μάθαινες τι είναι τα συναισθήματα, τι κάνει τους ανθρώπους να είναι άνθρωποι. Θα μάθαινες τι είναι ο φόβος -πόσο φοβήθηκε άραγε η μανούλα σου παλεύοντας με τον καπνό και τη φωτιά;- Θα μάθαινες τι είναι αγωνία , τι είναι η αγανάκτηση, η οργή και ο θυμός , πώς νιώθουν χιλιάδες άνθρωποι στην Ελλάδα όλοι εκείνοι που φώναζαν το δίκιο τους ανεβαίνοντας αργά και συντεταγμένα το δρόμο που απέκτησε τελικά τη δική του ιστορία, τη δική σου ιστορία.

Η πραγματικότητα μας έχει ξεπεράσει. Τώρα βλέπουμε καθαρά ότι «ο Βασιλιάς είναι γυμνός». Αν ζούσατε εσύ και η μανούλα σου, θα σου διάβαζε το παραμύθι και θα γελούσες όπως όλα τα παιδιά όταν το πρωτακούν. Εμείς τώρα το συνειδητοποιήσαμε αλλά δεν μπορούμε να γελάσουμε, γιατί δεν είμαστε πια παιδιά. Η κοινωνία μας ωριμάζει απότομα, άγρια, βίαια και αυτό δύσκολα μπορεί κανείς να το αντέξει. Αν ερχόσουν στον κόσμο, θα μάθαινες και για την πολιτική. Όλοι είπαν λόγια συμπάθειας για ο,τι σας συνέβη -είμαι βέβαιη ότι ήταν ειλικρινή- αλλά γρήγορα ξαναμίλησαν τη γλώσσα που ξέρουν: «εσύ φταις, όχι εσύ φταις...» Δεν έχουν καταλάβει ότι η πραγματικότητα μας υπερβαίνει; Υπερβαίνει κόμματα και παρατάξεις. Δεν χωρούν πολιτικαντισμοί τύπου « χρειάζονταν τα μέτρα αλλά θα καταψηφίσω τα μέτρα τα οποία όμως δεσμεύομαι να τηρήσω». Ναι , μικρέ μου ή μικρή μου, έτσι μιλούν οι πολιτικοί στην Ελλάδα.

Θα μάθαινες ακόμη ότι υπάρχουν και αριστερές δυνάμεις που σαν να πέτρωσε η καρδιά τους: το μόνο που βρήκαν να πουν για τη μολότοφ που σε χάλασε ήταν κάτι ψελλίσματα περί οδυνηρού συμβάντος για να ασχοληθούν αμέσως με την προστασία της τιμής και της υπόληψης του κόμματός τους. Αλλά και ο κύριος στον οποίον ανήκει η τράπεζα που έγινε τάφος σας, μιάμιση γραμμή αφιέρωσε σε σας, ίσα ίσα να βγει από την υποχρέωση. Μετά είπε τον δικό του καημό.

Μικρέ μου ή μικρή μου, όλα είναι μπερδεμένα, καθένας νομίζει ότι κραδαίνει την αλήθεια του και αυτή αρκεί. Αν ερχόσουν στον κόσμο, θα αποκτούσες και εσύ τη δική σου αλήθεια αλλά μπορεί και μακάρι να μεγάλωνες σε μια Ελλάδα που θα πίστευε και θα μπορούσε να υπερασπιστεί τη συλλογικότητα. Οι πολιτικοί για τους πολίτες και οι πολίτες για την κοινωνία.

Ήθελα πάντως να σου πω ότι ξέρω πολύ κόσμο που λυπήθηκε αληθινά για ο,τι σου συνέβη, για ο,τι συνέβη στη μανούλα σου και στους συναδέλφους της. Τώρα είναι Άνοιξη, μια εποχή που δεν θα γνωρίσεις. Κρίμα! Γιατί ακόμη και στην καμένη από τις μολότοφ και τα χημικά Αθήνα όλο και κάποια νεραντζιά αφήνει το άρωμά της....Έτσι μυρίζει η ζωή, μικρό μου και αυτή πάντα θα νικάει. Ελπίζω...

ΜΑΡΙΑ ΧΟΥΚΛΗ

==========